

Sygn. akt VI K 317/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 września 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy w VI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Ćwik-Kulczycka

Protokolant Katarzyna Możejko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy – Krzysztofa Baranowskiego

po rozpoznaniu w dniu 02 września 2014r.

sprawy **P. S.**

urodzonego (...) w Ś., syna K. i M.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 9 czerwca 2006 r., sygn. akt **II K 312/06**, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 listopada 2005r. na karę jednego roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 279§1 k.k., popełnione w dniu 19 listopada 2005r., za które wymierzone karę łączną **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, a zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 18 grudnia 2006r.,

2. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 1 kwietnia 2010 r., sygn. akt **VI K 189/10**, za przestępstwa z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnione w okresie od 7 lutego 2007 roku do dnia 14 lutego 2007 r. i w okresie od dnia 19 stycznia 2007r. do dnia 22 stycznia 2007r. i w dniu 23 stycznia 2007r. oraz w styczniu 2007r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 278§1 k.k. popełnione w okresie od 13 lutego 2007r. do dnia 14 lutego 2007r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat , którą to karę pozbawienia wolności zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 12 lipca 2007r.,

3. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 29 sierpnia 2013r. r., sygn. akt **VI K 434/13**, za przestępstwo z art. 278§5k.k. i art. 275§1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., popełnione w dniu 16 stycznia 2013r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w z. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., popełnione w dniu 16 stycznia 2013r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 6 maja 2014 r., sygn. akt **II K 58/14**, za przestępstwa z art. 279§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnione w czerwcu 2013r. na karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami opisanymi w pkt. 3 i 4 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną w wysokości **2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy** pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy całkowicie odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie opisanej w pkt. 3 części wstępnej niniejszego wyroku

oraz okresy zaliczone na poczet kary pobawienia wolności orzeczonej w wyroku opisanym w pkt. 4 części wstępnej wyroku tj. w dniu 13 czerwca 2013r. i od dnia 19 czerwca 2013r. do dnia 20 czerwca 2013r.,

III. w pozostałym zakresie połączone w pkt. I wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu,

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie odnośnie objęcia karą łączną kar wymierzonych skazanemu wyrokami opisanym w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku,

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania oraz od uiszczenia opłaty.

Sygn. akt VI K 317/14

UZASADNIENIE

P. S. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 9 czerwca 2006 r., sygn. akt II K 312/06, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 listopada 2005r. na karę jednego roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 279§1 k.k., popełnione w dniu 19 listopada 2005r., za które wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby,. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 18 grudnia 2006r zarządzono wykonanie tej kary.

Kolejny wyrok skazujący zapadł wobec P. S. na mocy orzeczenia Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 1 kwietnia 2010 r., sygn. akt VI K 189/10, za przestępstwa z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnione w okresie od 7 lutego 2007 roku do dnia 14 lutego 2007 r. i w okresie od dnia 19 stycznia 2007r. do dnia 22 stycznia 2007r. i w dniu 23 stycznia 2007r. oraz w styczniu 2007r., za które wymierzono oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 278§1 k.k. popełnione w okresie od 13 lutego 2007r. do dnia 14 lutego 2007r. za które wymierzono karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Tak wymierzone kary połączone i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat , którą to karę pozbawienia wolności zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 12 lipca 2007r.

Następny wyrok zapadł przed Sądem Rejonowym w Świdnicy w dnia 29 sierpnia 2013r. r. w sprawie sygn. akt VI K 434/13. Wyrokiem tym za przestępstwo z art. 278§5k.k. i art. 275§1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., popełnione w dniu 16 stycznia 2013r. Sąd skazał P. S. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w z. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., popełnione w dniu 16 stycznia 2013r. za które orzeczono karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Następnie orzeczone kary połączone i wymierzono karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

Kolejnym chronologicznie był wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 58/14, którym za przestępstwa z art. 279§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnione w czerwcu 2013r. wymierzono mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Dowód:

- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy, sygn. akt II K 312/06
- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy, sygn. akt VI K 189/10
- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy, sygn. akt VI K 434/13
- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy, sygn. akt II K 58/14

Z opinii dyrektora Aresztu Śledczego w Ś. z dnia 30 czerwca 2014 roku wynika, że zachowanie skazanego P. S. w warunkach izolacji więziennej określić można jako poprawne. Skazany był pięciokrotnie nagradzany za wykonywanie nieodpłatnej pracy oraz za wyróżniające się przestrzeganie porządku prawnego.. Skazany przynajmniej do popełnienia zarzucanych mu przestępstw

i deklaruje krytyczny stosunek do nich. P. S. był karany regulaminowy, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Wobec przełożonych skazany przyjmuje postawę regulaminową. Skazany nie jest uczestnikiem subkultury więziennej i dystansuje się od takich zachowań.. od dnia 19 marca 2014 roku skazany został odpłatnie zatrudniony na stanowisku fryzjera, a z powierzonych mu obowiązków wywiązuje się bez zastrzeżeń. Utrzymuje kontakt listowny z ojcem. Osadzony karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania a zadania w nim wyznaczone realizuje w stopniu dobrym.

P. S. uczestniczył w I edycji programu ekologicznego w 2014 roku. Osadzony nie sprawia problemów natury wychowawczej, w trakcie zajęć wszystkie polecenia wykonuje bez zbędnej zwłoki starając się wykonywać je sumiennie i rzetelnie.

P. S. nie leczył się psychiatrycznie. Podczas pobytu w ZK w G. w 2008 r. leczony był odwykowo, przebywał także na detoksykacji w szpitalu psychiatrycznym w roku 2005 i 2006 r.

Uprawnienia do warunkowego przedterminowego zwolnienia skazany nabywa z dnia 25 sierpnia 20156 roku.

Dowód:

- opinia o osadzonym z Aresztu Śledczego w Ś. z dnia 30.06.2014 r. k- 14v

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art. 569 § 1 kpk. w zw. z art. 85 kk, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, a mianowicie skazany popełnił dwa lub więcej przestępstw, w okresie poprzedzającym wydanie pierwszego wyroku, chociażby nieprawomocnego, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono mu za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sytuacji spełnienia warunków, o których mowa powyżej ma charakter merytoryczny i wiąże się z ukształtowaniem na nowo kary z wyroków podlegających połączeniu, a zatem na nowo kreuje prawomocne skazanie.

Z uwagi na fakt, iż kara łączna stanowi odrębną karę zastępującą wszystkie wymierzone kary jednostkowe za pozostające w zbiegu przestępstwa, konieczne jest ustawowe określenie granic wymiaru tej kary, a ściślej mówiąc ustawowe przesądzenie górnej i dolnej granicy, w ramach których Sąd dokona wymiaru kary łącznej.

Warunki do wydania wyroku łącznego na gruncie niniejszej sprawy w rozumieniu art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk spełniały wymienione poniżej wyroki:

- Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 29 sierpnia 2013r. r., sygn. akt VI K 434/13

- Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 6 maja 2014 r., sygn. akt II K 58/14

Łącząc wyżej opisane wyroki Sąd wymierzył P. S. karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I części dyspozytywnej wyroku łącznego z dnia 02 września 2014 roku).

Sąd nie mógł połączyć kar orzeczonych w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku

z dnia 02 września 2014 roku, dlatego też w tym zakresie postępowanie umorzył albowiem wyrok w pierwszej sprawie o sygn. akt II K 312/06 zapadł w dniu 09 czerwca 2006 roku, a kolejne czyny których dopuścił się skazany popełnione zostały w okresie od 7 do 14 lutego 2007 roku, a zatem już po wydaniu pierwszego wyroku. (pkt IV części dyspozytywnej wyroku).

Wydając wyrok łączny Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 91 § 1 kk sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych [przestępstw wyczerpuje w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Wymierzając karę łączną Sąd może zastosować zasadę pełnej absorpcji, kiedy najwyższa z kar pochłania kary niższe, bądź zasadę kumulacji, kiedy to kara łączna jest sumą wszystkich kar jednostkowych. W niniejszej sprawie Sąd mógł wymierzyć skazanemu kary w granicach od 2 lat pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji i wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności zaliczając na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy całkowicie odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie opisanej w pkt. 3 części wstępnej niniejszego wyroku oraz okresy zaliczone na poczet kary pobawienia wolności orzeczonej w wyroku opisanym w pkt. 4 części wstępnej wyroku tj. w dniu 13 czerwca 2013r. i od dnia 19 czerwca 2013r. do dnia 20 czerwca 2013r (pkt II części dyspozytywnej wyroku)

Opierając się na dyrektywach wymiaru kary zawartych w art. 53 kk, które winny być stosowane również przy wymierzaniu kary łącznej, Sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez skazanego oraz wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma w stosunku do niego osiągnąć, a także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie Sądu posłużenie się w przedmiotowej sprawie zasadą pełnej absorpcji stanowiłoby niczym nieuzasadnione uprzywilejowanie skazanego. Stanowisko takie jest uzasadnione, jeśli weźmie się pod uwagę fakt, iż naruszenie przez skazanego porządku prawnego nie miało charakteru incydentalnego. Skazany jest sprawcą niepoprawnym, który był już wielokrotnie karany sędownie. Pomimo tego skazany nadal naruszał porządek prawny i popełniał kolejne przestępstwa, a w związku z tym brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologiczno – penitencjarnej, która to mogłaby przemawiać za przyjęciem zasady pełnej absorpcji.

Równocześnie w ocenie Sądu niecelowym byłoby zastosowanie w przedmiotowej sprawie zasady kumulacji. Na taką ocenę niewątpliwie wpływ miała treść opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w Ś. z której wynika m.in., iż skazany z obowiązków wynikających z ustaleń porządku wewnętrznego i przepisów regulaminowych wywiązuje się poprawnie, nie powoduje sytuacji konfliktowych, nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Nadto skazany był również wielokrotnie nagradzany i nie sprawia kłopotów wychowawczych.

W świetle powyższego trudno zatem uznać skazanego za sprawcę, który zasługuje na szczególnie ostre potraktowanie i zastosowanie względem niego zasady kumulacji.

Jednocześnie w treści wyroku z dnia 02 września 2014 roku Sąd w pkt I części dyspozytywnej wskutek oczywistej omyłki przywołał art. 86§1 kk, a nie jak być powinno art. 91§1 kk.

Nadto pozostałe orzeczenia nieobjęte wyrokiem łącznym a dotyczące skazanego Sąd pozostawił do odrębnego wykonania (pkt III części dyspozytywnej wyroku)

Zgodnie z art. 624§1 kpk Sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt

uciażliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.

Z uwagi na sytuację finansową skazanego Sąd zwolnił P. S. z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.